Пролетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

Орган парткома, рэктарата, камітэта ЛКСМБ, прафкома і мясцкома Беларускага дзяржаунага універсітэта імя В. І. Леніна

№ 12 (254) | Субота, 7 красавіка 1956 года. | Цана 20 кап.

Першакурснікі ў лабараторыях

Ярка залітая вясеннім сонцам вялікая лабараторыя біякорпуса. Сёння сюды прышлі займацца студэнты першага курса аддзялення геаграфіі. На сценах акуратна развешаны шматлікія схемы, чарцяжы, малюнкі, манаграмы, дыяграмы, на кожным сталу—два бліскучыя мікраскопы, у блюдцах ляжаць гатовыя прэпараты— усё гатова для правядзення заняткау па батаніцы раслін.

Першакурсніца Тамара Пархімовіч, заглянуушы у мікраскоп, ад здзіулення ускрыкнула:

— Ох, як цікава!

Сапрауды, кропля вады, якая здавалася мёртвай, раптам ажыла. Дзесяткі мізэрна маленькіх істот насіліся у розных напрамках, сутыкаліся, тоупіліся. Доуга назірала яна за жыццём у гэтай балотнай кроплі. Побач—сшытак, куды яна старанна запісвае усе свае назіранні.

Услед за кропляй вады Тамара разглядае узоры прасцейшых водарасцей. Тэма здавалася сухой і нецікавай. Але лабараторная работа паказала, што гэта не так. Водарасці—гэта нібыта звязваючае звяно паміж раслінным і жывёльным светам. Але дзе-ж гэта грань? І тут студэнтка прыпамінае усё, што яна чула на лекцыях. Аказваецца, што пры лабараторных занятках немагчыма абыйсціся без «сухога» матэрыялу лекцый.

Побач з Тамарай, схіліушыся над мікраскопам, працуе Люда Дамашэвіч. Твар яе расчырванеуся, вочы блішчаць. Назіранні захапілі яе поунасцю. А нядауна-ж Людміла была зусім іншай думкі аб лабараторных занятках. Навошта яны патрэбны? Ці-ж недастаткова таго, што даводзіцца вывучаць па «Батаніцы раслін»? Так, недастаткова. Люда напамяць скажа назвы складаных частак раслін, уласцівасці іх, але-ж усё-такі уяуленні аб іх былі вельмі цьмяныя, да таго-ж усё гэта хутка забывалася. А цяпер наглядна бачны усе тыя змены, якія адбываюцца з тканінай раслін пад уплывам перамены тэмпературы. Пасля таго, як убачыш усё гэта сваімі вачыма, матэрыял падручніка прадстае ужо зусім у іншым выглядзе. На доугія гады застануцца веды пасля праведзеных лабараторных работ.

Да Ліды Еутух падыходзіць кіраунік заняткау. Валянціна Канстанцінауна Гаравец. Некаторы час яна стаіць каля дзяучыны моучкі, а калі зауважае, што тая пачынае хмурыцца і нервавацца, рыуком круцячы крэмальеру тубуса, нахіляецца дапамагчы правільна накіраваць аб'ектыу на разглядаемую рэч.

— Ты-ж да святла павярні аб'ектыу, ды апусці яго ніжэй, і не хвалюйся...

Валянціна Канстанцінауна робіць некалькі упэуненых рухау— на люстэрку ясна выступаюць тыя істоты, якія так старанна шукала студэнтка. Кіраунік дае ёй яшчэ некалькі парад і накіроувaецца праверыць работу выдатніцы курса Галіны Шкор.

Чатыры гадзіны падрад ідуць лабараторныя заняткі, але час праходзіць вельмі хутка. Нават не хочацца пакідаць лабараторыю. Дзяучаты нават шкадуюць, што прыдзецца вярнуцца сюды толькі праз тыдзень. Але раней, чым пакінуць лабараторыю, яны прыводзяць у парадак сталы, наглядныя дапаможнікі, падмятаюць падлогу.

Потым усёй групай выходзяць у калідор. Але з заканчэннем заняткау не канчаюцца дэбаты сярод студэнтаў Яны спрачаюцца паміж сабой аб праведзеных доследах, аб сваёй спецыяльнасці географа, аб карысці такіх лабараторных работ у сваёй будучай дзейнасці.

Вось так, спрачаючыся, жартуючы і смеючыся, уся група пакідае універсітэт, і кожны з іх упауне задаволен сваёй работай за дзень.

А. УХАНАЎ.

НА ЗДЫМКУ: Валянціна Канстанцінауна Гаравец вядзе лабараторныя заняткі па батаніцы раслін.

АРТЫСТЫ У ГАСЦЯХ У СТУДЭНТАЎ

У актавай зале юрыдычнага факультэта студэнты юрыдычнага і гістарычнага факультэтау сустрэліся з артыстамі Беларускага дзяржаунага ордэна Леніна тэатра оперы і балета.

На гэтым вечары артыстка тэатра Шалкавец выканала «Іспанскі танец» з балета «Лебядзінае возера», рускую народную песню «Зачем тебя я, милый мой, узнала», песні «Дзве ластаукі» і «Майскі вальс».

Цёпла сустрэлі прысутныя заслужаную артыстку БССР Тамару Шымко. Яна выканала «Заздраўную» Дунаеускага і «Я за рэчаньку гляджу» Макраусава. Арыю Мельніка з оперы Даргамыжскага «Русалка» выканау заслужаны артыст БССР Леанід Бражнік. Перад гледачамі выступілі таксама заслужаныя артысты БССР Мартынау і Барадзіна.

Студэнты засталіся задаволенымі сустрэчай.

І. СЯРГЕЕЎ.

НАШ ВУЧОНЫ

Грамадскасць нашага універсітэта адзначае пяцідзесяцігоддзе прафесара Івана Васільевіча Гутарава, аднаго са старэйшых вучоных БДУ імя В. І. Леніна.

Іван Васільевіч прайшоу шлях, тыповы для вучоных савецкай школы, выкліканых да творчай дзейнасці соцыялістычнай рэчаіснасцю, выхаваных Комуністычнай партыяй.

Іван Васільевіч нарадзіуся у 1906 годзе, у вёсцы Волкаука, што на Магілёушчыне. Яго бацькі сяляне, памёрлі яшчэ да Кастрычніцкай рэволюцыі. Будучаму вучонаму прышлося выхоувацца у савецкіх дзіцячых установах. Сярэднюю адукацыю ён атрымау у Леменскай вопытна - паказальнай школе-комуне імя В. І. Леніна. У 1928 годзе Іван Васільевіч закончыу Беларускі дзяржауны універсітэт, а у 1939 годзе аспірантуру пры Маскоускім інстытуце філасофіі, літаратуры, гісторыі (МІФЛІ). У 1939 г. І. В. Гутаравым была абаронена кандыдацкая дысертацыя на тэму «Паэтычнае майстэрства В. В. Маякоускага.

Пачынаючы з гэтага часу, Іван Васільевіч нязменна працуе у нашым універсітэце. Ён бядзе выхавауччую, грамадскую, навуковую работу. У пасляваенныя гады І. В. Гутарау першым з нашых літаратуразнаучау абараніу доктарскую дысертацыю на тэму аб творчасці народа у перыяд Вялікай Айчыннай вайны.

Прафесар І. В. Гутарау працуе у галіне эстэтыкі, фальклырыстыкі, літаратуразнаўства. Ім напісана 3 кнігі, 5 брашур, 89 артыкулау.

Сваё пяцідзесяцігоддзе Іван Васільевіч сустракае у поуным росквіце сіл.У яго яшчэ вельмі многа неажыццяулёных творчых планау. Пажадаем-жа нашаму паважанаму вучонаму далейшых вялікіх поспехау у высакароднай справе развіцця савецкай навукі, выхавання новых маладых кадрау культуры.

ГЛЫБОКАПАВАЖАНЫ ІВАН ВАСІЛЬЕВІЧ

Рэктарат, партыйны камітэт Беларускага дзяржаунага універсітэта імя В. І. Леніна ад імя усяго калектыву навуковых работнікау, аспірантау і студэнтау шчыра віншуюць Вас з пяцідзесяцігоддзем з дня Вашага нараджэння і жадаюць Вам многіх год жыцця, здароўя і плённай работы на карысць нашай Радзімы. На працягу многіх год работы ў нашым універсітэце Вы, Іван Васільевіч, удзялялі і ўдзяляеце вялікую увагу справе падрыхтоукі высокакваліфікаваных спецыялістау-філолагаў.

Побач з педагагічнай работай Вы паспяхова займаецеся вывучэннем і даследаваннем творчых праблем савецкага літаратуразнаўства.

Сардэчна жадаем Вам, Іван Васільевіч, новых поспехаў у справе служэння нашай вялікай соцыялістычнай Радзіме, якая ўпэунена ідзе да комунізма пад выпрабаваным кіраўніцтвам Комуністычнай партыі Савецкага Саюза.

РЭКТАРАТ, ПАРТКОМ, МЯСЦКОМ.

АБМЕРКАВАННЕ НОВАГА КІНОФІЛЬМА

Студэнты аддзялення журналістыкі сустрэліся са стваральнікамі выпушчанага кінастудыяй «Беларусьфільм» кінофільма «Зялёныя агні».

У час абмеркавання студэнты Мохарт, Харкевіч, Манцэвіч. Іванова і іншыя гаварылі, што гэты кінофільм удалы, нягледзячы на рад недахопау. Яны указалі, што вобраз Дусі не адыгрывае патрэбнай ролі, што у фільме вельмі многа паравозау. Не пераканаучы вобраз і начальніка аддзялення чыгункі.

Стваральнікі гэтага фільма рэжысёр т. Шульман, кампазітар Бельзацкі, артысты Карнавухау, Трушына, Аладунко расказалі аб сваёй рабоце над фільмам, а таксама падзякавалі студэнтау за зробленыя заувагі.

Я. ГОМАН.

ПАСЯДЖЭННЕ АРГАНІЗАЦЫІ ДТСААФ

Днямі адбылося пасяджэнне членау арганізацыі ДТСААФ універсітэта. На ім выступіу тав. Кірсанау, які расказау аб выніках работы арганізацыі за апошні час. Ён адзначыу, што добрых вынікау дасягнула арганізацыя у рабоце стралковага і парашутнага гурткоу. Падрыхтавана многа стралкоу-разраднікау. Дакладчык адзначыу, што дрэнна пастаулена работа на філалагічным факультэце.

Выступіла студэнтка-першаразрадніца Т. Сарока, вопытам сваёй работы падзяліуся старшыня арганізацыі геолага-геаграфічнага факультэта Скарынка і іншыя.

В. БОЛДЫШАЎ.

Падрыхтоўка да агульнагарадскога агляду студэнцкіх работ

Ва усіх навуковых студэнцкіх гуртках універсітэта пачалася падрыхтоука да прадстаулення на агульнагарадскі агляд лепшых студэнцкіх навуковых дакладау і даследчых прац. Гуртковцы заслухоуваюць даклады, абмяркоуваюць іх на пасяджэннях, выпрауляюць дапушчаныя памылкі.

Добра рыхтуецца да агляду гурток беларускай літаратуры філалагічнага факультэта. Тут да агляду падабрана ужо 6 добрых работ. Нядауна гуртковцы заслухалі і абмеркавалі новы даклад студэнта II курса аддзялення беларускай мовы і літаратуры Рыгора Барадуліна «Дарэволюцыйныя гумарыстычныя апавяданні Якуба Коласа». На абмеркаванні выступілі кіраунік гуртка І. Я. Науменка, стараста А. Клышко і іншыя гуртковцы, якія адзначылі, што даклад у цэлым атрымауся добры і заслугоувае увагі. Яны адзначылі і рад недахопау, якія трэба выправіць. Гэты даклад таксама будзе прадстаулены на агляд. У хуткім часе гуртковцы абмяркуюць яшчэ некалькі дакладау.

Падрыхтоуку да агляду вядзе і гурток зарубежнай літаратуры (кіраунік Д. Е. Фактаровіч). Днямі тут праслухан і абмеркаваны вельмі цікавы даклад студэнткі С. Казловай «Г. Гейне і сучаснасць». На гуртку падабрана да агляду больш 5 студэнцкіх работ.

Б. ЧОРНЫ.

У кабінеце гісторыі СССР

Утульнасць, чыстата —вось што адразу кідаецца у вочы, калі увойдзеш у кабінет гісторыі СССР. У кабінеце дэманструюцца на вузкаплёначным гукавым апараце фільмы, якія спецыяльна выпісваюцца. Напрыклад, дацэнт М. Б. Фрыдман прачытала лекцыю аб дзекабрыстах. У той-жа дзень для нагляднага і больш глыбокага уразумення быу прадэманстраван фільм аб дзекабрыстах.

Студэнты паглядзелі фільмы аб Ленінградскім Эрмітажы, аб раскопках старыннага горада, асобныя эпізоды Айчыннай вайны 1812 года.

Ф. САВІЦКІ, Н. ЧАЙКА.

Сустрэча з народным пісьменнікам

Ва універсітэце адбылася сустрэча студэнтау з народным пісьменнікам БССР Кандратам Крапівой. З уступным словам выступіу дэкан філалагічнага факультэта М. Ларчанка. Аб жыццёвым і творчым шляху пісьменніка расказау ст. выкладчык В. Карабан.

З віншаваннем юбіляра выступілі студэнты. Ан. Клышко, студэнт 3-га курса аддз. беларускай мовы і літаратуры, адзначыу незабыўнае уражанне, якое пакідаюць сатырычныя творы К. Крапівы. Некалькі баек пісьменніка прачытау студэнт 2-га курса аддз. бел. мовы і літаратуры Барадулін. Юбіляру прысвяціу свой віншавальны верш Ніл Гілевіч.

У заключэнне пісьменнік К. Крапіва расказау аб сваёй літаратурнай і навуковай працы, аб сваіх творчых планах на будучае. Ён прачытау свой сатырычны вершаваны фельетон «Лясная казка» і некалькі баек.

П. КАЗАЧОНАК.

БЫВАЕ...

...што стараста чацвертай групы першага курса аддзялення фізікі Хітрова не адзначае ў журнале наведвання пропускі лекцый студэнтамі. Па месяцу яна не бярэ гэты журнал нават у рукі. У канцы сакавіка не стаяла ў журнале ніводнай адзнакі.

...што у студэнткі III курса хімічнага факультэта Ніны Кулажанка нехапае часу, каб дыхнуць нават. Так вось было у яе, калі група даручыла ёй зрабіць палітінфармацыю. Яна махнула на гэта рукой і не выканала даручэнне сваіх таварышаў.

...што некаторыя людзі хварэюць на цікаўнасць. Не пазбаулены гэтай хваробы і студэнткі I курса філалагічнага факультэта (аддзяленне беларускай мовы і літаратуры) Наташа Палуян і Ніна Андрушкэвіч, якія адкрываюць і чытаюць пісьмы Пехцерава. Як бачна, гэта ужо навейшая ступень хваробы.

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

АДЗІНАДУШНАЕ АДАБРЭННЕ

30 сакавіка комуністы БДУ на сваім сходзе абмяркоувалі пытанне аб рашэннях XX з'езда КПСС і задачах партыйнай арганізацыі універсітэта. З дакладам выступіла дэлегат XX з'езда прафесар Т. В. Бірыч. Яна расказала прысутным аб велізарных задачах, якія ставяцца перад усім совецкім народам у Дырэктывах па шостаму пяцігадоваму плану развіцця народнай гаспадаркі СССР. Дакладчык асабліва падрабязна спыняецца на той ролі, якая надаецца партыяй навуцы у новай пяцігодцы, на пытаннях міралюбівай знешняй палітыкі Совецкага Саюза і яго імкненні да змякчэння напружанасці у міжнародных адносінах. Тав. Бірыч падзялілася таксама асабістымі уражаннямі аб ходзе XX з'езда КПСС, адказала на заданыя пытанні.

— Задача выкладчыкау, — адзначыу у сваім выступленні рэктар універсітэта прафесар К. І. Лукашоу, — у тым, каб давесці да глыбокай свядомасці кожнага студэнта гістарычныя рашэнні з'езда. Рэктарат і партыйная арганізацыя павінны больш увагі удзяляць выхаванню рыхтуемых універсітэтам спецыялістау, весці барацьбу з амаральнымі паводзінамі асобных студэнтау. Трэба дабіцца стварэння ва універсітэце спрыяльных умоу для правядзення заняткау. Нельга мірыцца, напрыклад, з такім становішчам, калі другой змене чытаюцца лекцыі, а у гэты-ж час у вучэбных карпусах наладжваюцца танцы. Мы зусім не супраць культурных мерапрыемствау, але яны не павінны перашкаджаць нармальнай вучобе студэнтау.

Затым тав. Лукашоу спыніуся на задачах, якія стаяць перад вучонымі універсітэта у галіне навукова-даследчай работы, у справе набліжэння яе да патрэб жыцця.

Выступіушы у спрэчках тав. Паулючэнка гаварыу аб неабходнасці расшырэння і умацавання матэрыяльна-тэхнічнай базы універсітэта, слабасць якой не дае магчымасці вучоным і студэнтам хімічнага факультэта разгарнуць у шырокіх маштабах навукова-даследчую работу.

— Дырэктывы XX з'езда КПСС па шостаму пяцігадоваму плану развіцця народнай гаспадаркі СССР, — сказала тав. Сакалоуская, — прасякнуты клопатамі аб чалавеку, аб яго дабрабыце. У нас не створаны матэрыяльныя умовы для выхавання студэнтау, ім няма дзе павесяліцца, культурна адпачыць. Многія выкладчыкі усё яшчэ жывуць у бараках, у цесных пакоях, што дрэнна адбіваецца на іх навуковай рабоце. Універсітэт наш мае убогі выгляд. Партыйная арганізацыя і рэктарат павінны патрабаваць ад вышэйстаячых органау карэннага паляпшэння становішча матэрыяльна-тэхнічнай базы універсітэта.

Тав. Саладкоу у сваім выступленні адзначыу, што у цяперашні час няма больш важнай задачы, як ажыццяуленне рашэнняу XX з'езда. Яны павінны быць даведзены да глыбокай увагі студэнтау. Партыйная арганізацыя абавязана паклапаціцца аб дзейснай падрыхтоўцы да навуковай канферэнцыі, прысвечанай Ленінскім дням і вынікам работы XX з'езда КПСС.

Сход адзінадушна адобрыу гістарычныя рашэнні XX з'езда Комуністычнай партыі Совецкага Саюза і у прынятай рэзалюцыі вызначыу канкрэтныя задачы партыйнай арганізацыі універсітэта у святле гэтых рашэнняу.

У барацьбе за высокія і трывалыя веды

У барацьбе за паляпшэнне якасці лекцый і практычных заняткау работа партыйнай арганізацыі знаходзіць сваё выражэнне перш за усё у арганізацыі наведвання лекцый і абмеркаванні іх на пасяджэннях кафедр.

Так, у І семестры такія абмеркаванні лекцый былі праведзены на кафедрах фізічнай геаграфіі і вышукальна-разведачнай справы. Супрацоунікі кафедры геалогіі і карысных выкапняу наведалі лекцыі дацэнта Самадурава. Было праведзена стэнаграфаванне трох лекцый, якія чытау Самадурау.

Да недахопау работы у гэтай галіне трэба аднесці адсутнасць узаеманаведвання лекцый выкладчыкамі і абмеркавання вынікау на вытворчых нарадах.

Партыйная арганізацыя геафака праводзіць значную работу сярод выкладчыкау, накіраваную на паляпшэнне работы студэнцкіх навуковых гурткоу, шырока папулярызуючы цэлы комплекс навуковых тэм, даступных для распрацоукі студэнтам. З гэтай мэтай партбюро два разы заслухоувала справаздачу СНТ і правяло спецыяльную нараду кіраунікоу гурткоу сумесна са студэнтамі, якія прымаюць актыуны удзел у навукова-даследчай рабоце. У застаушыся час запланавана заслухаць на пасяджэннях навуковых гурткоу да 25—30 дакладау і найбольш цікавыя з іх падрыхтаваць на гарадскі агляд студэнцкіх работ.

Улічваючы справядлівую крытыку слабай працоунай і вучэбнай дысцыпліны на факультэце, партыйная арганізацыя значна палепшыла дзейнасць курсавых арганізатарау і дабілася ад многіх з іх планамернай, сістэматызаванай работы.

Д. КАРУЛІН,
сакратар партарганізацыі геолага-геаграфічнага факультэта.

Цікава і захапляюча праходзяць заняткі у першакурснікау біяфака. У шматлікіх лабараторыях універсітэта студэнты маюць магчымасць непасрэдна, практычна дапаўняць веды, атрыманыя на лекцыях. Зараз у іх ідуць практычныя заняткі па тэме: «Аналіз І—3 групы аніёнау».

НА ЗДЫМКУ: студэнткі І курса біяфака Ала Лабковіч (злева) і Галіна Гаеўская у хімлабараторыі.

Фото Г. Праваловіча.

Маленькі фельетон.

ПРЫГОДЫ КУЗЬМІЦКАГА

Калі прабіла поунач, да пасажырскага вакзала падыйшла асоба. Поусагнутыя ногі, дрыжачае цела, абыякавы твар з адвіслай ніжняй губой, на якой красавауся абслюняулены акурак, — усё гаварыла аб тым, што асоба была п'яная. Прастаяушы некалькі мінут ля слупа, на якім віселі ліхтары, і пакінуушы ля яго тое, што так не любяць прыбіраць дворнікі, яна няупэунена рушыла да перона.

Перонныя веснічкі былі запёрты. Але аматар алкагольных напіткау чамусьці засумнявауся ў гэтым. Яго тонкія пальцы ахапілі тоустыя пруты рашоткі і паспрабавалі выламаць іх. Калі-б асоба валодала жалезнай сілай, магчыма, што пруты былі-б зламаны (у лепшым выпадку сагнуты), але, як ужо тут гаварылася вышэй, яна ледзь трымалася на нагах, і злачынства не адбылося.

Пацярпеушы няудачу, асоба з шумам пракавыляла па лужынах уздоуж вакзала. Затым спынілася на ўзгорку каля аутобуснага прыпынку і... заспявала. Што гэта была за песня, можна сабе уявіць па таму, як рэагавалі на яе выпадковыя прахожыя. Ледзь пачуушы гукі удалай песні, якія ішлі з глоткі не менш удалай асобы, прахожыя адскаквалі у бок, палахліва азіраючыся, як быццам-бы шукалі міліцыянера... Толькі аматара алкагольных напіткау міліцыя не прыкмячала.

...Слухачоу не было, і песня паступова замерла. Асоба адчувала, што замярзае, і пайшла у вакзал. Не будзем апісваць, як упаузала яна на вакзальныя прыступкі, як шукала патрэбныя дзверы, а пачнем прама з сустрэчы яе з вакзальным кантралёрам...

— Ваш білет?—запытау кантралёр.

— Мілачка, а навошта мне білет! — выскалілася асоба. — Ці-ж т-ты мяне н-не ведаеш... Я-а. Кузьміцкі... Н-ну, р-разумееш, Кузьміцкі... Віця. З універсітэта, вучуся н-на трэцім філфаку. Беларускае аддзяленне... Н-ну, в-ведаеш...—і асоба паспрабавала зайсці у залу.

Кантралёр рукой загарадзіу праход:

— Без білета не пускаем... Не бадзяйцеся тут, а ідзіце лепш спаць...

— Спаць,—пачырванеу твар Кузьміцкага,—вось я табе зараз пакажу—спаць... Ты мяне прапусціш? Або я цябе выкіну на-на вуліцу!...

І Віця дрыжачай рукой пацягнууся да каунера кантралёра... Але тут падаспела міліцыя, і парадак быу адноулен.

А. КІЙРАНЕН.

АБ МАСТАЦКІХ ГУСТАХ СТУДЭНТАЎ

У сувязі з дыскусіяй, якая рыхтуецца па тэме «Праблема прыгожага ў сапрауднасці і мастацтве» нельга не звярнуць увагі на мастацкія густы студэнтау нашага універсітэта. Гэтае пытанне набывае важнае значэнне, бо культурны кругагляд многіх студэнтау вельмі бедны і вузкі.

Паглядзім на нашы вечары адпачынку. Неад'емная частка кожнага з іх—танцы, але вы не убачыце выдатных бальных танцау Польшчы, Венгрыі, Іспаніі.

Многія не адчуваюць патрэбнасці у класічнай музыцы. А студэнты-ж універсітэта павінны выхоувацца перш за ўсё на класічных творах мастацтва, хаця ніхто не збіраецца адмауляць значэння лёгкай музыкі. Становіцца сорамна, калі, сабраушыся на вечар, студэнты не жадаюць слухаць цудоуную класічную музыку і прыходзяць у захапленне ад грубага фakстрота.

Так, на адным з курсавых вечароу біяфака у час лекцыі аб Чайкоускім частка студэнтау не пажадала слухаць музыку вялікага кампазітара—і давялося перарываць на сярэдзіне музыкальныя ілюстрацыі.

А многія-ж нашы студэнты не імкнуцца далучыцца да музыкальнай культуры. Не выпадкова, што днямі была сарвана лекцыя аб творчасці Бетховена на ІІ курсе аддзялення журналістыкі.

Толькі на некаторых курсах, напрыклад, на біяфаку (асабліва ІІІ курс) і хімфаку, праводзяцца лекцыі, прысвечаныя творчасці рускіх, совецкіх і зарубежных кампазітарау.

Але у цэлым музыкальныя густы выхоуваюцца дрэнна, а прапаганды творау жывапісу зусім няма, хаця ёсць студэнты (напрыклад, Меражынскі), якія маюць багатыя пазнанні у гэтай галіне і маглі-б весці лектарскую работу. Як-жа палепшыць эстэтычнае выхаванне студэнтау?

Акадэмічныя лекцыі, гутаркі і дыскусіі па эстэтыцы—усё гэта карысна. Але трэба больш увагі удзяліць і практыцы. Не забароны і абмежаванні, а перш за усё правільная арганізацыя адпачынку можа падняць культуру студэнтау.

Нам трэба арганізаваць навучанне бальным танцам. Для гэтага трэба звярнуцца за дапамогай у харэаграфічнае вучылішча. Нельга абыйсціся без сур'ёзнага навучання арганізатарау, якія дапамаглі-б цікава наладзіць вечар.

Вялікае значэнне для навучання студэнтау набывае работа музыкальнага лекторыя. У гэтым годзе мы знаёмімся з творчасцю Чайкоускага. Вельмі добрыя лекцыі Е. Э. Лойтэр, лектара Маскоўскай філармоніі, і асабліва дацэнта Кіеускай кансерваторыі А. І. Герман, якая пераканауча паказала, у чым заключаюцца сімфанізм і праграмнасць музыкі Чайкоускага.

Дрэнна, што у комсамольскіх групах не праводзяцца гутарак па тых або іншых сімфоніях, студэнты не дзеляцца уражаннямі аб пачутых музыкальных творах. Грамадскасць універсітэта павінна звярнуць вялікую ўвагу на выхаванне мастацкіх густау моладзі.

А. СТАРАСВЕЦКІ,
кіраўнік лектарскай групы.

ПРАЦЯГВАЕМ РАЗМОВУ

Узняць якасць адукацыі завочнікаў

Вядома, якое важнае месца адводзіцца ў сучасны момант сістэме завочнага навучання у справе падрыхтоўкі высокакваліфікаваных спецыялістау для усіх галін народнай гаспадаркі і культуры. Аб неабходнасці значна пашырыць у новай пяцігодцы сетку завочных ВНУ і палепшыць іх работу гаворыцца у рашэннях XX з'езда Комуністычнай партыі. Таму трэба уважліва паглядзець, як пастаулена завочнае навучанне у нашым універсітэце, з якімі недахопамі мы сустракаемся, і намеціць некаторыя шляхі іх ухілення.

Не маючы магчымасці ацэньваць становішча спрау на усіх аддзяленнях завочнага факультэта, паколькі незнаёмы з іх работай, абмяжуюся толькі практыкай юрыдычнага аддзялення, на якім я вяду выкладанне многа гадоу.

Трэба сказаць, што склад студэнтау-завочнікау юрыдычнага аддзялення у пераважнай большасці добры. Сярод навучэнцау многа практычных работнікау суда, пракуратуры, МУС і іншых звенняу совецкага дзяржаунага апарата. Гэта людзі, якія валодаюць практычным і жыццёвым вопытам, але маюць патрэбу у тэарэтычнай падрыхтоуцы, у атрыманні вышэйшай адукацыі для таго, каб лепш, больш упэунена працаваць.

Нялёгка спалучаць работу з вучобай. Не заусёды завочніку удаецца выкраіць дастаткова часу для самастойных заняткау, знайсці на месцы адпаведную літаратуру, а тым больш своечасова атрымаць кансультацыю па пытанню, якое аказалася складаным або незразумелым. Адным словам, перад завочнікам рад дадатковых і вялікіх цяжкасцей на шляху атрымання вышэйшай адукацыі.

Аднак усе гэтыя цяжкасці не могуць служыць апрауданнем слабай паспяховасці многіх завочнікау і не даюць нам права зніжаць да іх у якой-небудзь меры праграмныя патрабаванні, рабіць якія-небудзь скідкі.

Неабходна прама прызнаць, што значная частка завочнікау прыязджаюць на сесіі дрэнна падрыхтаванымі, без таго багажа ведау, які павінен быць імі накоплен у працэсе упорнай самастойнай работы, а ускладаюць усе надзеі на аглядныя лекцыі і перадэкзаменацыйныя кансультацыі, накіроуваюць у асноўным сваю энергію на тое, каб у дні сесіі завучыць канспект і у пажарным парадку знайсці адказы на пытанні экзаменацыйных білетау.

Не прыходзіцца даказваць, што пры такіх адносінах да справы не можа быць трывалых і глыбокіх ведау. Гэта і выяуляецца у час экзаменау. Зусім рэдка можна пачуць ад студэнта-завочніка выдатны адказ, мала добрых адказаў. Пераважае здавальняючая ацэнка, якую мы, экзамінатары, калі не таіць грахі, вельмі легка выстауляем замест таго, каб прымусіць завочнікау грунтоуна працаваць. Вось, напрыклад, вынікі экзаменау па некаторых дысцыплінах, якія здавалі студэнты-завочнікі юрыдычнага аддзялення у зімовую сесію бягучага навучальнага года. Па гісторыі дзяржавы і права на першым курсе з 134 экзаменавaушыхся завочнікау атрымалі выдатныя адзнакі—5 чалавек, добрыя—23, здавальняючыя—104 і нездавальняючыя—2 чалавекі, па логіцы на гэтым-жа курсе з 138 экзаменаваушыхся атрымалі выдатна—3 чалавекі, добра—45, здавальняюча—79, нездавальняюча—11. На V курсе з 157 экзаменаваушыхся студэнтау па міжнароднаму праву здалі на выдатна—22 чалавекі, на добра—59, на здавальняюча—71, атрымалі нездавальняючыя адзнакі—5 чалавек. Такая-ж карціна і па гісторыі палітычных вучэнняу.

І справа не толькі ў тым, што многія студэнты-завочнікі дрэнна ведаюць вучэбны матэрыял і не ў стане адказаць на тое або іншае пытанне з экзаменацыйных білетау, а у агульным нізкім узроуні гэтых завочнікау, у іх недастатковай начытанасці, у няуменні пісьменна, стройна і зразумела выкласці сваю думку. Такія студэнты (а іх вялікая колькасць) перапаўзаюць, не без дапамогі мяккасардэчных або не жадаючых псаваць адносіны з завочнікамі, выкладчыкау з курса на курс і фармальна атрымліваюць права здаваць дзяржауныя экзамены. А члены дзяржаунай экзаменацыйнай камісіі, нярэдка забываючы аб сваім высокім прызначэнні, разважаюць так: раз ужо чалавек дайшоу да дзяржэкзаменау, то трэба яму даць дыплом.

Мы далёкія ад таго, каб перакладваць усю віну на завочнікау, хаця лічым патрэбным падкрэсліць, што асноуную ролю у завоч-

ШТО ПАКАЗАЎ АДЗІН СЕМІНАР

З вялікай цікавасцю вывучаюць студэнты нашага універсітэта матэрыялы XX з'езда КПСС. На усіх факультэтах чытаюцца лекцыі, праводзяцца семінары па матэрыялах з'езда.

Добрасумленна адносіліся да вывучэння матэрыялау з'езда студэнты II курса аддзялення геаграфіі (1 група). Нядауна тут арганізавана прайшоу семінар па тэме «Распад каланіяльнай сістэмы імперыялізма — сусветна-гістарычная з'ява ў пасляваенны перыяд». Студэнты паказалі добрыя веды, многія з іх ахвотна выступалі, дапаунялі адзін аднаго. Трэба адзначыць добры адказ студэнткі Скуман. Яна падрабязна і грунтоуна расказала аб росце і узмацненні дружбы народау Усхода з народамі краін соцыялізма, аб краху агрэсіуных планау імперыялістау. Адчуваецца, што дзяучына добра папрацавала над матэрыялам і разабралася у ім. Вычарпальны адказ на пытанне аб мірным суіснаванні двух сістэм— соцыялістычнай і капіталістычнай— дала студэнтка Татур. Выкладчык т. Грак застауся задаволены і адказамі студэнтау Казёл, Кажэдуб, Кунскай.

Семінар паказаў таксама, што, як не дзіуна, некаторыя студэнты аддзялення геаграфіі дрэнна ведаюць палітычную карту. Так, напрыклад, студэнтка Скаромнік адчувала сябе ля карты вельмі няупэунена, не магла доуга знайсці Афганістан і Інданезію.

Наогул-жа семінар прайшоу добра. Гэта сведчыць аб тым, што студэнты сур'ёзна адносяцца да вучобы.

Л. КЛАДНІЦКАЯ.
В. ПРЫБАВА.

У ЧАС АДПАЧЫНКУ

Кожную нядзелю у ленпакоі інтэрната па Бабруйскай вуліцы чытаюцца даклады. Нядауна студэнты праслухалі даклады аб Чайкоускім і Поле Робсане. Чытанне суправаджалася праігрываннем грампласцінак.

Н. ДАНІЛЕНКАВА.

На практычных занятках

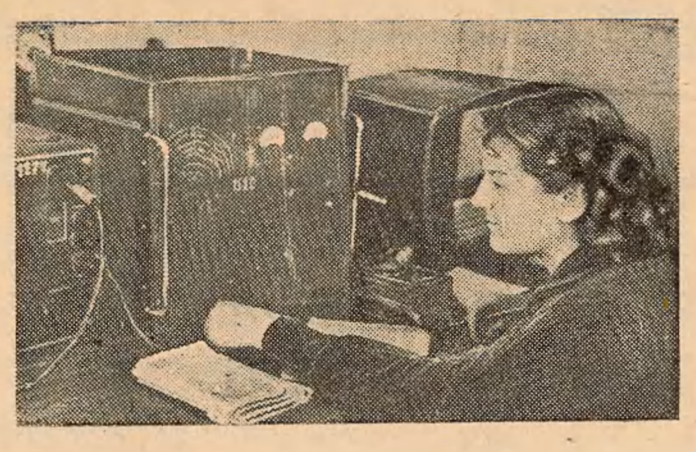

НА ЗДЫМКУ: на практычных занятках у фізічнай лабараторыі універсітэта. Студэнтка 3 курса аддзялення фізікі Е. Клімовіч за вызначэннем параметра прыёмніка.

Фото. Г. Праваловіча.

ЗАМЕТКІ АБ ПРАКТЫЦЫ

Я ПЕРАСТУПІЎ ПАРОГ ШКОЛЫ

Многа хваляванняу і непакою было перад першым урокам. І вось, здаецца, усё падрыхтавана. Званок. Адчыняю дзверы і упершыню пераступаю парог класа як настаунік. Гэты дзень запомніцца мне назаусёды. Дзевяцікласнікі неяк асабліва усталі, выцягнуліся і замерлі.

— Сядайце, рэбяты, —былі мае першыя словы.

Выклікаю адказваць урок першага па спісу Аляксандрава. Уважліва слухаю кожнае слова. Задаю дадатковыя пытанні. Адказ поуны, змястоуны, і я стаулю сваю першую адзнаку у журнале—«5». Апытанне закончана. Хацелася многа расказаць вучням, перадаць свае веды, але гэта не так проста і лёгка. Хутка праляцеу час для тлумачэння. Я нават засмуціуся і быу вельмі незадаволены сабой.

З нецярпеннем чакау абмеркавання майго урока. Думалася,як адгукнуцца таварышы і метадысты. Зауваг было многа, але галоунае, мае таварышы Бажэнава, Дзерч, Вашкевіч, метадыст Геліў Маркавіч Ліушыц і старая настауніца Аляксандра Іванауна Панамарова хацелі з усёй шчырасцю ускрыць недахопы і дапамагчы мне. Разам з тым яны у маім уроку знайшлі станоучыя бакі, аб якіх я нават не здагадвауся. Прынцыповыя зауваг таварышау дапамаглі мне наступныя урокі даць на больш высокім якасным узроуні.

Будучы класным кіраунікам у 5 класе, мы разам з Е. Вашкевіч правялі піонерскі збор на тэму «Этих дней не смолкнет слава...» Збор быу прысвечаны партызанскаму руху у Беларусі. На збор запрасілі былога партызана тав. В. Глотава і правялі збор у музеі Айчыннай вайны. Збор прайшоу цікава. Рэбяты многа даведаліся новага, спявалі, расказвалі.

Правёу гутарку з пяцікласнікамі на тэму «XX з'езд КПСС і яго рашэнні», культпаход на кінокарціну «Лёс барабаншчыка» і на оперу «Чаравічкі». Таксама прыняу удзел у падрыхтоуцы і правядзенні агульнашкольнага фестывалю «Дружба народау».

Практыка паказала нам усім, што школа патрабуе спецыялістау з шырокімі ведамі. Гэтыя веды мы можам атрымаць ва упорнай вучобе у сценах нашага універсітэта.

А. КАНДЫБА.

Сустрэча некалькіх пакаленняў выпускнікоў БДУ

РАЗМОВА АБ ЛЮБІМАЙ ПРАФЕСІІ

Уражанні, планы, мары

ВЕЧАР НА ФІЛФАКУ

У нядзелю філалагічны факультэт ажыулена сустракау дарагіх гасцей—былых выпускнікоу універсітэта.

Студэнтамі старэйшых курсау былі падрыхтаваны вітрына выдатнікау вучобы і выстаука навуковых работ супрацоунікау і студэнтау. Ужо на лесвіцах біякорпуса сустракаліся госці і гаспадары у тым прыузнятым настроі, з якім вяртаюцца людзі у бацькоускі дом...

Невялікімі групамі выпускнікі і выкладчыкі прахаджваліся па калідору, гутарылі адзін з адным. І. Русак, інспектар Віцебскага аблАНА, Р. Балбуцкая і М. Масальская са светлай усмешкай дзяліліся тым, што прынята называць вопытам і што складае само жыццё педагога. Вось з шумнай радасцю сустракаюцца педагог адной з асіповіцкіх школ Клара Сцяпанауна Корзун і наш выхавацель і педагог універсітэта Дзіяна Пятроуна Багрова. Ім залішне гаварыць, «а ці памятаеш?». Яны толькі прыглядаюцца адзін да аднаго, наколькі час адбіуся у іх рысах. Кіраунікі дыпломнікау гутараць са сваімі падапечнымі, многія з якіх ужо і самі падрыхтавалі рад выпускау да паступлення у ВНУ краіны і наш універсітэт з атэстатам сталасці.

Нарэшце, запрашаюць у 58 аудыторыю, на лауках якой студэнты і педагогі розных пакаленняу, а ў прэзідыуме сходу найбольш паважаныя людзі з месц.

Пасля змястоунага уступнага слова дэкана факультэта М. Г. Ларчанкі, каторы характарызавау вынікі і перспектывы нашай работы, якая знаходзіцца у цеснай сувязі з патрабаваннямі навукі, пачаліся спрэчкі. Гэта былі вельмі змястоуныя, жывыя, напоуненыя сапрауднай усхваляванасцю лёсам многіх навучэнцау і студэнтау спрэчкі. Дацэнт Л. В. Шашкоу гаварыу аб рабоце, якая вядзецца кафедрай педагогікі і псіхалогіі па паляпшэнню пастаноукі педпрактыкі студэнтау у школах, па вывучэнню шляхоў барацьбы з другагодніцтвам.

Старэйшая настауніца 15-й школы г. Мінска Зінаіда Пятроуна Жыгалка расказала аб тым, што дау ёй БДУ і яго філалагічны факультэт яшчэ у 1926 годзе і чаго патрабуе ад славесніка школьнае жыццё. Гэта выступленне натуральна пераклікалася з прамовай прафесара І. В. Гутарава, які падкрэсліу, што усе пакаленні пітомцау БДУ звязвае паміж сабой агульная праца.

На сходзе выступілі выхаванцы філфака розных выпускаў, рознага жыццёвага і практычнага вопыту. Усхвалявана перадала некаторыя моманты, характарызуючыя школьнае жыццё і жыццё педагога, выпускніца 1946 года К. С. Корзун, якая працуе ужо 10 год у школе.

Выступаюць інспектар райАНА Валянціна Іванауна Шамковіч і выпускнік гэтага года Я. Рапановіч. Яны робяць рад крытычных зауваг, якія звяртаюць на сябе увагу, у адрас кіраунікоу кафедрамі і дэканата. Асабліва змястоунымі былі выступленні педагогау Р. П. Балбуцкай і М. І. Масальскай, якія за апошнія некалькі год самі вядуць педпрактыку філолагаў-выпускнікоў. Іх выступленні красамоуна паказалі, як многа дае нам усім творчы, жывы кантакт са школай. Трэба было бачыць, як слухалі будучыя педагогі расказ М. І. Масальскай аб цяжкасцях і радасцях работы класнага кірауніка. Узятыя з жыцця і па-майстэрску растлумачаныя ілюстрацыі пераконвалі усіх. Прыходзіцца пашкадаваць, што не усе нашы работнікі кафедры рускай мовы бачылі дэманстрацыю табліцы па граматыцы, якую паказвала Р. П. Балбуцкая.

Прамовы зацягнуліся на дзве з лішнім гадзіны. Але нікому не стала сумна, бо гэта былі прамовы аб прафесіі, аб тым, чым жыве кожны, хто пераступіу парог універсітэта.

Калі скончылася урачыстая частка вечара, сіламі студэнтаў і выпускнікоу факультэта быу дадзены вялікі канцэрт мастацкай самадзейнасці, а затым пачаліся танцы, гульні.

Д. Е. ФАКТАРОВІЧ.

ным навучанні адыгрывае настойлівая і сістэматычная самастойная работа, што той, хто рашыуся вучыцца завочна, павінен быць выключна працавітым чалавекам, сапраудным энтузіястам, павінен умець строга планаваць свой час і кожную вольную гадзіну выкарыстоуваць для узбагачэння сваіх ведау.

Разам з тым нельга забываць, што плённая вучоба завочнікау у многім залежыць ад таго, якая дапамога ім аказваецца на працягу усяго навучальнага года, а не толькі у час сесій, асобнымі выкладчыкамі, кафедрамі, адміністратыуна-метадычнымі работнікамі завочнага факультэта.

Нельга лічыць нармальным такое становішча, калі студэнт-завочнік у перыяд паміж сесіямі зусім не звязан са сваімі выкладчыкамі, поунасцю прадастаулен сам сабе, калі не лічыць атрымання ім рэцэнзіі (нярэдка мала змястоунай) на курсавую або кантрольную работу. У многіх-жа завочнікау бясспрэчна узнікае неабходнасць параіцца з выкладчыкам па таму або іншаму пытанню, даведацца, якія новыя кнігі, артыкулы з'явіліся па вывучаемаму прадмету, якія палажэнні падручніка устарэлі і г. д. Але яны, нажаль, не звяртаюцца па гэтых пытаннях і нават не ведаюць, ці можна звярнуцца, паколькі такая форма дапамогі чамусьці афіцыяльна не прадугледжана у сістэме завочнага навучання, хаця яна, на наш погляд, можа быць вельмі карыснай і аказваць добрачынны уплыу на самастойную работу завочнікау.

У перыяд паміж сесіямі павінна існаваць не толькі пісьмовая сувязь паміж завочнікамі і выкладчыкамі, але магчыма і некаторае жывое абыходжанне паміж імі. Скажам, у некаторых гарадах нашай рэспублікі (Гомелі, Брэсце, Віцебску і інш.) жывуць і працуюць вялікія групы студэнтау-завочнікау, і мне думаецца, што на працягу семестра упауне можна арганізаваць адзін-два выезды у гэтыя гарады асобных выкладчыкау з тым, каб яны прачыталі лекцыі па найбольш складаных раздзелах курса, правялі кансультацыі, пагутарылі з завочнікамі адносна таго, як пісаць курсавую работу, як канспектаваць кнігу і г. д.

Асаблівай увагі заслугоувае практыка правядзення экзаменацыйных сесій. Тут далёка не усё прадумана. Пачаць з таго, што студэнту-завочніку, выкліканаму на сесію, даводзіцца па 8—10 гадзін слухаць аглядныя лекцыі і здаваць 4—5 экзаменау. І паколькі трэба укласціся у 10 дзён, то работнікі завочнага аддзялення, якбы яны ні ламалі галаву, не у сілах скласці нармальны і зручны для студэнтау расклад. Справа даходзіць да смешнага: некаторыя групы завочнікау ужо здалі экзамены, а аглядныя лекцыі па гэтым прадмеце яшчэ працягваюцца. Так было у час зімовай сесіі па крымінальнаму праву на III курсе і па гісторыі дзяржавы і права на 1 курсе.

Сесію можна разгрузіць, калі не чытаць аглядных лекцый па усіх дысцыплінах. Вопыт паказвае, што завочнікі наведваюць аглядныя лекцыі толькі па тых прадметах, якія з'яуляюцца для іх найбольш складанымі або па якіх няма падручніка. Для чаго-ж, паустае пытанне, планаваць аглядныя лекцыі па усіх дысцыплінах і ствараць перагружаны расклад? Безумоуна, гэта пытанне трэба добра прадумаць, але зусім зразумела, што прытрымлівацца тут трафарэту не трэба. Акрамя таго, не трэба дабівацца ад завочніка, каб ён абавязкова здау усе экзамены у час сесіі. Вынікі экзаменау могуць толькі паляпшацца, калі прадаставіць студэнтам права, па іх жаданню, здаваць адзін-два прадметы не у час сесіі.

Выключна важнае значэнне маюць у сістэме завочнага навучання метадычныя пытанні. Але методыцы выкладання, як гэта не дзіуна, не удзяляецца ніякай увагі. Незразумела, напрыклад, што сабой павінна уяуляць аглядная лекцыя, як трэба яе будаваць. Ці патрэбна лектару аглядаць у сціснутым выглядзе увесь курс, або ён можа чытаць разгорнутыя лекцыі толькі па асобных складаных тэмах.

Ніхто не ведае таксама, якая розніца паміж кантрольнай і курсавой работамі, якія прадстауляюцца завочнікам. На практыцы-ж атрымліваецца так, што гэтыя работы аднолькавыя як па аб'ёму, так і па выкарыстанай студэнтам літаратуры. Чаму-ж гэтыя пісьмовыя работы па-рознаму называюцца і чаму на рэцэнзаванне курсавой работы даецца 3 гадзіны, а на рэцэнзаванне кантрольнай работы толькі 45 мінут. Мяркую, што ніхто толкам растлумачыць гэта не зможа. Вялікі разнабой існуе і у рэцэнзаванні работ студэнтау. Адны рэцэнзенты абмяжоуваюцца часта такой, прыкладна, адпіскай: «У рабоце усе пытанні асветлены правільна» або «Ваша работа задавальняе запатрабаванням, прад'яуленым да кантрольнай работы». Другія-ж, наадварот, пішуць рэцэнзію на некалькіх старонках; у рацэнзаванні работ не можа і не павінна быць стандарта, але якіясьці прынцыповыя крытэрыі пры ацэнцы работ неабходны.

Мы не прэтэндавалі на вычарпальны разгляд усіх недахопау, якія маюцца у сістэме завочнага навучання. Але пастауленыя пытанні, як нам здаецца, заслугоуваюць увагі, і правільнае вырашэнне іх дапаможа павышэнню якасці вучобы завочнікау.

Б. БАБІЦКІ.

Сустрэча фізмата з выпускнікамі

Традыцыйная сустрэча адбылася нядауна на фізіка-матэматычным факультэце. З уступным словам выступіу дацэнт М. П. Халімановіч, які ад імя рэктарата, профсаюзнай і комсамольскай арганізацый вітау былых выпускнікоу.

Затым выступіу загадчык кафедры фізікі дацэнт І. Г. Некрашэвіч.

— Асноуным пытаннем у сучасны момант для студэнтау факультэтаў, — сказау ён, — з'яуляецца праблема развіцця фізікі поуправаднікоу у шостай пяцігодцы. Значная частка студэнтау факультэта праводзіць работу даследвання селенавых выпраміцеляу і селенавых поуправаднікоу. Некаторыя з выпускнікоу гэтага навучальнага года нішуць дыпломныя работы на гэтую тэму.

Аб росце навуковых кадрау на факультэце расказау загадчык кафедры тэарэтычнай фізікі, доктар матэматычных навук Ф. І. Фёдарау. Ён адзначыу, што за апошнія гады склад навуковых работнікау значна узрос. У сучасны момант на факультэце працуе пяць доктарау фізіка-матэматычных навук, двум з іх навуковая ступень доктара прысвоена зусім нядауна.

Доктар фізіка-матэматычных навук Ф. І. Фёдарау і правадзейны член Акадэміі навук БССР доктар фізіка-матэматычных навук Б. І. Сцяпанау з'яуляюцца выпускнікамі Беларускага дзяржаўнага універсітэта першага выпуску.

У 1930 годзе скончыу універсітэт тав. Гадыцкі. Цяпер ён заслужаны настаунік рэспублікі і працуе у 9-й школе г. Мінска. Выступаючы перад студэнтамі, настаунік выказау пажаданне, каб на факультэце была уведзена такая дысцыпліна, як машыназнауства, у сувязі з тым, што сярэднія школы цяпер політэхнізаваны і настаунікі фізікі і матэматыкі, якім непасрэдна прыходзіцца у школе расказваць вучням аб будове трактара, аутамабіля або іншай машыны, самі будовы іх не ведаюць.

Аб дрэнных практычных ведах студэнтау-выпускнікоу расказаў т. Левін, які працуе у канструктарскім бюро на аутамабільным заводзе.

— Ва універсітэце я праходзіў такія складаныя дысцыпліны, як тэхнічная і тэарэтычная механіка, а практычна не замацавау гэтых ведау, і мне цяпер прыходзіцца сустракацца з цяжкасцямі, асабліва калі раблю схему чарцяжа таго ці іншага механізма.

А. ЛЕСКУЦІН.

* * *

Гляжу на тебя виновато,
Как будто виновен я в том,
Что здесь ни кино, ни театра,
И только сугробы кругом.
Послушай, а может уедем
Куда-нибудь в город большой,
Сказав любопытным соседям,
Что нужен нам климат другой.
Сбежим от товарищей наших
Украдкой, не видя их глаз...
А что же мы Родине скажем?
А что она скажет про нас?

Д. СИМАНОВИЧ.

Спартыўная старонка Беларускага універсітэта

Міжфакультэцкія спаборніцтвы

Закончыліся камандныя спаборніцтвы па плаванню і фехтаванню, якія ўваходзяць у праграму круглагадовай спартакіяды.

Першае месца па фехтаванню і плаванню заняла каманда геолага-геаграфічнага факультэта. Другое месца па фехтаванню заняў гістарычны факультэт, а па плаванню—хімічны. У ходзе спаборніцтваў па плаванню геолага-геаграфічнага факультэта В. Пісарчык устанавіў новы рэкорд універсітэта у заплыве на 100 метраў спосабам брас. Яго час 1:19:09.

Трэба указаць на безадказныя адносіны да спаборніцтваў з боку спартыўных бюро ДСТ «Буравеснік» філалагічнага і біялагічнага факультэтаў. Філолагі не змаглі выставіць каманду плаўцоў, а біёлагі—фехтавальшчыкаў.

М. НІКАЛАЕЎ

У СЕКЦЫІ ЛЁГКАЙ АТЛЕТЫКІ

Сонца хілілася к захаду. Яго промні падалі толькі на верхнія рады усходняй трыбуны стадыёна. А там, на бегавой дарожцы і ля ніжніх радоў трыбун, яшчэ ляжаў снег.

Сёння сюды прышлі на трэніроўку спартсмены універсітэта.

— Ой, дзяўчаткі, холадна неяк,—паціскаючы плячыма і паціраючы рукі, гаварыла невысокая жвавая дзяўчына, як толькі выйшлі з раздзявалкі.

— Нічога, нічога, прывыкайце. Зараз горача будзе,—падбадзёрыў іх Уладзімір Грыгоравіч Кушнароў.

І сапраўды, пасля дваццацімінутнай размінкі спартсмены ужо не адчувалі холаду. На іх расчырванелых тварах была свежасць, бадзёрасць.

— Не спяшайся, не спяшайся, Зоя... Вось так... Малайчына,—гаворыць трэнер чарнявай дзяўчыне ў сінім світары. І тая адразу-ж пераходзіць на роўны, рытмічны бег.

— Добра, добра, Алік... Толькі бядро трэба выносіць крыху вышэй... Так... Добра.

Праўда, за зіму бегуны адвыклі ад бегавой дарожкі, а таму ім было неяк нязручна спачатку. Але у канцы трэніроўкі ужо прызвычаіліся і адчувалі сябе, як кажуць, на сваім месцы. У кожным руху бегуноў адчуваецца, што яны недарэмна працавалі ўсю зіму і цяпер знаходзяцца ў добран спартыўнай форме...

Моцны, згуртаваны калектыў секцыі лёгкай атлетыкі універсітэта. Тут рэгулярна праводзяцца сходы лёгкаатлетаў, дзе дэталёва разбіраецца тэхніка бегу лепшых спартсменаў. Члены секцыі робяць культпаходы ў тэатры і кіно. Гэта аб'ядноўвае калектыў у адзіную дружную сям'ю.

Па ініцыятыве бюро секцыі выпускаецца газета «Лёгкаатлёт універсітэта» (рэдактар тав. Абрамовіч). На яе старонках падводзяцца вынікі спаборніцтваў, суровай крытыцы падвяргаюцца спартсмены, якія прапускаюць трэніроўкі. Для лёгкаатлетаў часта дэманструюцца спецыяльныя кінофільмы. Усё гэта дапамагае спартсменам у іх тэхнічным і маральным росце.

З 20 сакавіка лёгкаатлеты перайшлі на пяціразовыя заняткі у тыдзень. Спартсменам прывіваецца навык да павышаных нагрузак. В. Г. Кушнароў распрацаваў графік трэніровак, улічваючы індывідуальныя якасці і магчымасці кожнага спартсмена.

На трэніроўках Уладзімір Грыгоравіч уважліва сочыць за кожным рухам спартсмена, заўважаючы, здавалася-б, самыя нязначныя дэталі. Трэнер ведае, што і на такія дэталі патрэбна звяртаць увагу. Спартсмены слушна адносяцца да яго заўваг, сур'ёзна ставяцца да кожнай трэніроўкі. І іх майстэрства расце.

Мінулы год прынёс многа поспехаў. Рэкорды універсітэта былі пабіты на ўсіх дыстанцыях. Рэкардсменамі сталі Валодзя Цíток, Лёня Увараў, а Валя Кіслік аднавіў рэкорды універсітэта на трох дыстанцыях: 800, 1000 і 1 500 м. Але найбольшы поспех выпаў на долю Ігара Дабралюбава. Мінулы год для яго быў годам вялікіх спартыўных перамог. На першай Усебеларускай спартакіядзе студэнтаў ён заняў першае месца па спартыўнай хадзьбе на 10.000 м. А на першынстве Савецкага Саюза па лёгкай атлетыцы ў Тбілісі ён выканаў норму майстра спорту СССР. Гэта падняло дух спартсменаў. Яны зразумелі, што кожны з іх можа дасягнуць такога-ж поспеху.

У гэтым сезоне лёгкаатлеты універсітэта павінны выступіць значна лепш. В. Кіслік, В. Цíток, З. Духоўская, А. Кійранен, А. Увараў і інш. знаходзяцца ў добрай спартыўнай форме. Атрымалі заданне выканаць першы разрад скараходы Аркадзіи Пранові і Іван Абрамовіч.

В. Г. Кушнарову радасна бачыць плады сваёй працы. І хто ведае, можа праз некалькі год яго вучні выйдуць на старт разам з мацнейшымі спартсменамі краіны, а магчыма і свету, і будуць змагацца за перамогу, як роўныя з роўнымі.

Ул. СКАПА.

Універсітэцкія спартсмены РЫХТУЮЦЦА *да спартыўнага лета* ПА ПРАГРАМЕ СПАРТАКІЯДЫ

Перад стартам спартыўнага сезону

Пад ласкавымі праменнямі вясенняга сонца хутка тае апошні снег. Яшчэ тыдзень-другі — і можна будзе з цесных і пыльных залаў выйсці на адкрытыя пляцоўкі, чаму заўсёды так радуюцца спартсмены. Але спартсмены універсітэта чамусьці не раздзяляюць гэтай агульнай радасці.

Будаўніцтва і абсталяванне спартыўнага гарадка і летняй баскетбольнай пляцоўкі ва універсітэце звязана з вялікімі цяжкасцямі, са значнымі затратамі грошай. Здавалася-б, што і пляцоўку, і спартыўны гарадок будуць захоўваць. Але не тут-та было! З першых-жа цёплых дзён неабходна было арганізаваць камсамольцаў і моладзь на расчыстку снегу. Камітэт камсамола не зрабіў гэтага. Самім-жа спартсменам гэта аказалася не па сіле.

Лёгкаатлеты рашылі пачаць трэніроўку на адкрытым паветры з 10 красавіка. Але бегавая дарожка заліта вадой. І невядома, ці высахне яна ў намечаны тэрмін без умяшання моладзі.

Летняя пляцоўка стала падобнай праходнаму двару. Сюды прыходзяць усе, каму толькі уздумаецца: і студэнты універсітэта, дзеці і юнакі з розных раёнаў горада. Многія з іх у брудным, грубым абутку лезуць на пляцоўку. Гэта, безумоўна, не можа не адбіцца на насцілу з дошак. Ён брудны, у некаторых месцах прагнівае. На пляцоўцы не адрамантавана агарожа. Зрабіць рамонт пляцоўкі і агарожы неабходна неадкладна.

Гэта ваша справа, тав. Новік!

Многія лёгкаатлеты універсітэта, напрыклад, студэнт III курса аддзялення журналістыкі В. Макарэвіч, пакінулі секцыю па той простай прычыне, што ім далі па некалькі грамадскіх нагрузак. У В. Макарэвіча іх чатыры. Не можа сістэматычна займацца у секцыі адна з лепшых лёгкаатлетак М. Лаўрыновіч (геафак). Ёй-жа далі некалькі грамадскіх даручэнняў. Прапускае заняткі у секцыі лёгкаатлет Грусь (гістфак). У яго многа нагрузак. А колькі такіх здольных спартсменаў, як М. Лаўрыновіч, В. Макарэвіч, пакінулі наогул заняткі у секцыях. І у той-жа час значная частка студэнтаў наогул не мае ніякіх даручэнняў. Адказны за спартыўна-масавую работу ад камітэта камсамола тав. Новік ведае аб гэтых непарадках. Ён абяцаў нават заняцца гэтым пытаннем. Але далей абяцанняў справа не пайшла. А клапаціцца аб спартсменах—гэта ваша першаступенная справа, тав. Новік! Трэба, нарэшце, зразумець, што заняткі у секцыях—таксама грамадская справа, таксама нагрузка.

Пагаворым аб дысцыпліне

Па раскладу 30 сакавіка—заняткі мужчынскай зборнай каманды універсітэта па валейболу. Але ў зале іграюць... усяго тры спартсмены. Дзе астатнія? Яны рашылі зрабіць сабе маленькі «выхадны». Наогул, такія «выхадныя» ў валейбалістаў вельмі частыя. Трэніруюцца валейбалісты ўжо доўгі час, часта выступаюць на спаборніцтвах. Аднак згуртаванага калектыва тут няма. Ігракі каманды часта спазняюцца на трэніроўкі, самавольна пакідаюць заняткі, не з'яўляюцца на спаборніцтвы. Гэта асабліва часта практыкуе студэнт Гусакоў. Вынікі трэніровак тут не асуджаюцца, прагульшчыкаў і парушальнікаў трэніровак не караюць. Не дзіўна таму,, што нашы валейбалісты часта праігрываюць.

Не ўсё добра і у секцыі навічкоў-баскетбалістаў. Напрыклад, студэнт хімічнага факультэта Астаповіч ходзіць на трэніроўкі толькі адзін раз з трох заняткаў у тыдзень. Як не дзіўна, але ўсё гэта ідзе міма членаў секцыі і трэнера тав. Анкуды.

Часта зрываюцца трэніроўкі футбалістаў, хаця тытул чэмпіёнаў ДСТ «Буравеснік» рэспублікі абавязвае іх да многага. Пракрадваецца сумненне, ці змогуць яны яго захаваць. А кафедра фізвыхавання не вельмі заклапочана становішчам, якое стварылася.

Летні спартыўны сезон—на парозе. Гэты сезон звязан з вялікімі спаборніцтвамі. У чэрвені адбудзецца Усебеларуская студэнцкая спартакіяда. Каб нашы спартсмены занялі у ёй ганаровае месца, патрэбна многае. У першую чаргу—неабходзен спартыўны інвентар на кафедры фізвыхавання. Няма шыповак і тапачак для лёгкаатлетаў, недастаткова мячоў і формы для спартсменаў. Думаецца, што аб усім гэтым і павінны падумаць на парозе спартыўнага лета прарэктар па адміністратыўна-гаспадарчай частцы т. Бярэзін, заг. кафедры фізвыхавання т. Маркаў і адказны за спартыўна-масавую работу ад камітэта камсамола Новік.

Рэйдавая брыгада газеты «Беларускі універсітэт»
Г. КЛЯБАНАЎ, Г. КАЗЛЮК, В. КУЦЭНКА, С. ЛЯПЕСІН, В. ЛУКІН.

Лепш вывучаць тэорыю шахматнай ігры

Закончыліся ігры на асабістае першынство па шахматах. Першае і другое месцы раздзялілі першаразраднікі студэнт II курса юрыдычнага факультэта Уладзімір Дзяменцій і студэнт I курса аддзялення журналістыкі Юрый Новікаў, якія набралі па 9,5 ачкоў з 13 магчымых. Трэцяе месца заваяваў студэнт II курса фізмата Монід Стругач, які адстаў ад пераможцаў на поўачка. На чацвертым—Смальянаў, 5—6 месцы раздзялілі паміж сабой Груды і Наумовіч.

Прайшоўшае першынство паказала, што ва універсітэце маюцца здольныя шахматысты, якія пры упорнай рабоце над сабой могуць дабіцца добрых вынікаў у рэспубліканскіх спаборніцтвах.

Аднак яно выявіла і недахопы у гульні многіх удзельнікаў. Перш за ўсё да гэтых недахопаў адносіцца слабае веданне тэорыі. Нават некаторыя вядучыя шахматысты ужо у пачатку партыі пападалі у дрэннае становішча. Напрыклад, Смальянаў у партыі супраць Нікіфаровіча з першых-жа хадоў папаў у такую дрэнную пазіцыю, што ужо трэба было здацца на дзесятым ходзе.

Дрэнныя пазіцыі атрымліваў у пачатковай стадыі і першаразраднік Наумовіч. Што-ж датычыцца удзельнікаў, якія занялі месцы у сярэдзіне табліцы і ніжэй, то яны не былі знаёмы нават з элементарнымі тэарэтычнымі пачаткамі.

Другім буйным недахопам мацнейшых шахматыстаў універсітэта з'яўляецца адсутнасць турнірнай практыкі. Лепшым з удзельнікаў, якія не маюць I разраду, быў Грудо, які выканаў норму II разраду. Ён выдатна правёў першую палавіну турніра, але затым з-за адсутнасці вопыту не вытрымаў напружанасці і пацярпеў рад паражэнняў.

Тое-ж самае было з Наумовічам, Рудаком і іншымі удзельнікамі першынства. Таму неабходна часцей праводзіць спаборніцтвы з іншымі ВНУ г. Мінска.

Першынства прайшло арганізавана і выклікала вялікую цікавасць у студэнтаў універсітэта.

Н. ЮРЫЕЎ.

ПАЛАЖЭННЕ
АБ ЭСТАФЕЦЕ НА ПРЫЗ ГАЗЕТЫ „БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ“

Эстафета ставіць сваёй мэтай папулярызацыю лёгкай атлетыкі сярод студэнтаў, выяўленне мацнейшых бегуноў універсітэта для ўдзелу ў эстафеце на прыз газеты «Сталинская молодежь».

Эстафета праводзіцца 25 красавіка 1956 года ў 19 гадзін. Да ўдзелу ў ёй дапускаюцца каманды ўсіх факультэтаў. Кожны факультэт выстаўляе неабмежаваную колькасць каманд. Спартсмены без адпаведнай падрыхтоўкі і візы урача да спаборніцтваў не дапускаюцца.

Заяўкі на удзел у спаборніцтвах падаюцца на кафедру фізвыхавання да 20 красавіка 1956 года. У заяўку дазваляецца ўключаць не больш 4 запасных спартсменаў.

Каманда, якая заняла першае месца, ўзнагароджваецца пераходным прызам газеты «Беларускі універсітэт» і дыпломам першай ступені. Каманды, якія занялі 2 і 3 месцы, узнагароджваюцца дыпломамі адпаведных ступеней.

Маршрут эстафеты праходзіць унутры універсітэцкага двара. Перадача эстафеты сустрэчная. Даўжыня трасы эстафеты складае больш 6 кіламетраў. Эстафета складаецца з 12 этапаў—7 мужчынскіх і 5 жаночых.

1-ы этап мужчыны—400 м.

Ад варот біякорпуса да фізмата. Вакол фізмата па прамой да варот біякорпуса.

2-і этап жанчыны—300 м.

Ад варот біякорпуса да ўваходу ва універсітэцкі сквер, направа па малому кругу да варот біякорпуса.

3-і этап мужчыны—600 м.

Ад варот біякорпуса да корпуса «А», вакол хімкорпуса да цэнтральнай асфальтавай дарогі да варот біякорпуса.

4-ы этап мужчыны—750 м.

Ад варот біякорпуса, вакол фізмата і хімкорпуса, да варот біяфака.

5-ы этап жанчыны—160 м.

Ад варот біяфака па прамой да інтэрната (корпус «А»).

6-ы этап мужчыны—1.100 м.

Ад інтэрната (корпус «А»)злева вакол фізмата, хімкорпуса да універсітэцкага сквера, направа па скверу (малы круг) да варот біякорпуса.

7-ы этап жанчыны—750 м.

Ад варот біякорпуса, вакол фізмата і хімкорпуса, да варот біяфака.

8-ы этап мужчыны—300 м.

Ад варот біяфака да ўваходу ва універсітэцкі сквер, направа па скверу (малы круг) да варот біякорпуса.

9-ы этап мужчыны—700 м.

Ад варот оіякорпуса направа вакол фізмата па прамой да ўваходу ў сквер, направа па скверу (малы круг) да варот біякорпуса.

10-ы этап жанчыны—400 м.

Ад варот біякорпуса вакол фізмата па прамой, да варот біякорпуса.

11-ы этап мужчыны—750 м

Ад варот біяфака да фізмата, вакол фізмата і хімкорпуса, да цэнтральнай асфальтвай дарогі, налева да інтэрната (корпус «А»).

12-ы этап жанчыны—160 м.

Ад інтэрната па прамой да варот біяфака (фініш).

Рэдактар А. ВОЛК.

Адрас рэдакцыі: Мінск, Універсітэцкі гарадок, біякорпус, пакой 62, тэл. 2-07-19

АТ 02967 Друкарня выдавецтва БДУ. Зак. 427. Тыраж 2000